

Перше послання до Коринфян

Привітання

¹ Павло, покликаний з волі Божої бути апостолом Христа Ісуса, і брат Состен.

² Церкві Божій в Коринфі, тим, хто освячений у Христі Ісусі та покликаний бути Його святим народом, разом з усіма, хто призиває в будь-якому місці ім'я нашого Господа Ісуса Христа – Господа їхнього й нашого.

³ Благодать вам і мир від Бога, нашого Отця, і від Господа Ісуса Христа.

Подяка

⁴ Я завжди дякую моему Богові за вас і за Його благодать, надану вам у Христі Ісусі. ⁵ Бо в Ньому ви збагатились у всьому: і в усякому слові, і в усякому знанні, ⁶ оскільки свідчення про Христа підтвердилося у вас. ⁷ Тож вам, що очікуєте з'явлення нашого Господа Ісуса Христа, не бракує жодного дару благодаті. ⁸ Він зміцнить вас до кінця, щоб ви були невинними в День нашого Господа Ісуса Христа. ⁹ Вірний Бог, через Якого ви покликані до спільності з Його Сином Ісусом Христом, нашим Господом.

Розбіжності в церкві

¹⁰ Закликаю вас, брати, іменем нашого Господа Ісуса Христа, щоб ви всі говорили одне й щоб не було між вами розділень, натомість майте цілковиту єдність у думках і розумінні. ¹¹ Адже, брати мої, люди

Хлої доповіли мені, що між вами існують сварки. ¹² Я маю на увазі, що одні з вас кажуть: «Я – Павла!», інші: «Я – Аполлоса!», ще інші: «Я – Кифи!»* або: «Я – Христа!»

¹³ Невже Христос поділений? Чи, може, Павло був розіп'ятий за вас? Чи, може, ви в ім'я Павла були хрещені? ¹⁴ Я дякую Богові за те, що не хрестив жодного з вас, окрім Криспа та Гая, ¹⁵ щоб ніхто не сказав, що ви були хрещені в моє ім'я. ¹⁶ Щоправда, я охрестив і дід Стефана, але не знаю, чи хрестив я ще когось іншого. ¹⁷ Бо Христос послав мене не хрестити, а звіщати Добру Звістку, причому не мудрістю красномовства, щоб хрест Христа не був позбавлений своєї сили.

Розіп'ятий Христос – сила та мудрість Бога

¹⁸ Адже звістка хреста† – це безумство для тих, хто гине, але для нас, спасених, – це Божа сила. ¹⁹ Бо написано:

«Я знищу мудрість мудрих
та відкину розум розумних»‡.

²⁰ Де мудрець? Де книжник? Де мислитель цього віку? Хіба Бог не обернув на безумство мудрість світу? ²¹ Оскільки за великою мудрістю Бога світ, незважаючи на всю свою мудрість, так і не зміг пізнати Бога, то до вподоби було Богу спасти тих, хто вірить, через безумство проповіді *Доброї Звістки*. ²² Бо юдеї вимагають знаків, греки шукають мудрості, ²³ а ми проповідуємо розіп'ятого Христа – камінь спотикання для юдеїв і безумство для язичників. ²⁴ Але для покликаних – чи то юдеїв, чи то греків – Христос є силою та мудрістю Бога. ²⁵ Адже

* **1:12** 1:12 Тобто Петра. † **1:18** 1:18 Або: слово про хрест. ‡ **1:19** 1:19 Див. Іс. 29:14.

Боже безумство мудріше від людей і Божа слабкість сильніша від людей.

²⁶ Брати, зверніть увагу на ваше покликання: *серед вас* небагато по-людському мудрих[§], небагато сильних, небагато вельможних. ²⁷ Але Бог обрав безумне світу, щоб осоромити мудрих, і Бог обрав слабе світу, щоб осоромити сильних. ²⁸ Бог обрав низьке та зневажене світу, те, чого ніби не існує, аби скасувати те, що існує, ²⁹ щоб жодна людина не вихвалялася перед Богом. ³⁰ Завдяки Йому ви знаходитеся у Христі Ісусі, Який став для нас мудрістю від Бога, праведністю, святістю та відкупленням, ³¹ адже написано: «Той, хто вихваляється, нехай вихваляється в Господі»^{*}.

2

Звіщання розп'ятого Христа

¹ Так і я, брати, прибувши до вас, не прийшов звіщати Божу таємницю майстерністю слова або мудрістю, ² адже я вирішив не знати серед вас нічого, окрім Ісуса Христа, і то Його розп'ятого. ³ Я перебував серед вас у слабкості, у страху та у великому тремтінні. ⁴ Моє слово та моя проповідь не *полягали* в переконливих словах мудрості, а в прояві Духа та сили, ⁵ щоб ваша віра *грунтувалася* не на мудрості людей, а на силі Бога.

Мудрість через Божого Духа

⁶ Усе ж таки ми говоримо про мудрість між довершеними, а не про мудрість цього віку й не про керівників цього віку, які проходять. ⁷ Ми говоримо

---

§ **1:26** 1:26 Буквально: мудрих за тілом. * **1:31** 1:31 Див. Єр. 9:24.

про Божу мудрість, заховану в таємниці, яку Бог заздалегідь призначив для нашої слави перед віками.

⁸ І цієї мудрості не пізнав жоден із правителів цього віку, бо якби пізнали, то не розіп'яли б Господа слави.

⁹ Але як написано:

«Око не бачило,
та вухо не чуло,

і до серця людського не підіймалося те,*

що Бог приготував тим, хто любить Його».

¹⁰ А нам Бог відкрив це через Духа. Адже Дух усе досліджує[†], навіть Божі глибини. ¹¹ І дійсно, хто знає те, що є в людині, як не людський дух, який є в ній? Так само ніхто не знає те, що є в Бозі, окрім Божого Духа. ¹² Ми ж не маємо духа світу, але Духа від Бога, щоб знати те, що дароване нам Богом. ¹³ І говоримо про це не словами, яких навчає людська мудрість, а словами, вивченими в Дусі, пояснюючи духовне духовним. ¹⁴ А плотська людина не приймає того, що від Божого Духа, бо для неї це безумство; і вона не може цього пізнати, адже про це можна судити лише духовно. ¹⁵ Духовний судить усе, а його ніхто не судить. ¹⁶ Адже

«Хто пізнав задум Господа,
щоб порадити Йому?»[‡]
Ми ж маємо розум Христа.

3

Божі вірні служителі

¹ Брати, навіть я не зміг говорити з вами як із духовними людьми, а говорив як із тілесними, як із немовлятами в Христі. ² І годував вас молоком, а не твердою їжею, бо ви не могли її їсти. Та навіть зараз

---

* **2:9** 2:9 Див. Іс. 64:4. † **2:10** 2:10 Або: перевіряє. ‡ **2:16** 2:16 Див. Іс. 40:13.

не можете, ³ оскільки ви ще досі тілесні. Адже якщо між вами ще є заздрість, сварки та розділення, то хіба ви не тілесні й не поводитеся, як *інші* люди? ⁴ Ось коли хтось каже: «Я – Павла!», а інший: «Я – Аполлоса!», то хіба ви не поводитеся так, як *інші* люди?

⁵ Адже хто такий Аполлос? Чи хто такий Павло? Служителі, через яких ви повірили, як кожному дав Господь. ⁶ Я посадив, Аполлос полив, але Бог зростив.

⁷ Тому ні той, хто садить, ні той, хто поливає, не є кимось, а лише Бог, Який зрощує. ⁸ Хто садить і хто поливає – одне, але кожен отримає нагороду згідно зі своєю працею. ⁹ Адже ми Божі працівники, а ви – Божа нива, Божа будівля.

¹⁰ За Божою благодаттю, даною мені, я, як мудрий будівельник, заклав основу, а інший буде на ній. Але нехай кожен дивиться уважно, як буде. ¹¹ Адже ніхто не може закласти іншої основи замість вже закладеної, якою є Ісус Христос. ¹² А якщо хтось буде на цій основі золотом, сріблом, дорогоцінним камінням, деревом, травою чи соломою, ¹³ то праця кожного стане явною: День Ісуса Христа* *все* прояснить, бо вогонь виявить усе й перевірить роботу кожного. ¹⁴ Якщо збудоване *людиною* вистоїть, вона отримає нагороду, † ¹⁵ а якщо її праця згорить, вона зазнає збитків, хоча сама буде спасенна, але наче крізь вогонь.

¹⁶ Чи не знаєте, що ви – Божий храм і Дух Бога проживає у вас? ¹⁷ Якщо хтось зруйнує Божий храм, то його зруйнує Бог, тому що Божий храм святий, а ним є ви.

¹⁸ Нехай ніхто не обманює себе! Якщо хтось із вас вважає себе мудрим у цьому віці, нехай стане

* **3:13** 3:13 Див. 1 Кор. 1:8. † **3:14** 3:14 Буквально: Якщо діло, яку хтось збудував, залишиться, то він отримає оплату.

безумним, щоб стати мудрим! ¹⁹ Адже мудрість цього світу – це безумство перед Богом. Бо написано: «Він ловить мудреців їхньою ж хитрістю»[‡]. ²⁰ І знову: «Господь знає думки мудрих, що вони – марнота»[§]. ²¹ Отже, нехай ніхто не вихваляється людьми, бо вам належить усе: ²² чи Павло, чи Аполлос, чи Кифа, чи світ, чи життя, чи смерть, чи теперішнє, чи майбутнє – усе ваше, ²³ ви ж – Христові, а Христос – Божий.

4

Служіння апостолів

¹ Нехай люди сприймають нас як слуг Христа й управителів Божих таємниць. ² А від управителів вимагається, щоб кожен був вірний*. ³ І мене найменше хвилює те, як мене судитимете ви чи людський суд[†]. Навіть більше, я й сам себе не осуджую. ⁴ Моє сумління чисте, але не через це я виправданий: Господь – Той, Хто судить мене. ⁵ Тому нічого не судить передчасно, поки не прийде Господь, Який освітить заховане в темряві та покаже наміри сердець. Тоді кожен отримає свою похвалу від Бога.

⁶ Це, брати, я відніс до себе та Аполлоса задля вас, щоб від нас ви навчилися, що означає: «Нічого понад те, що написано», аби ви не загордилися один перед одним. ⁷ Адже хто робить тебе особливим? Що ти маєш такого, чого б не отримав? І якщо ти це отримав, чому вихваляєшся, ніби не отримав?[‡] ⁸ Ви вже наситилися! Ви вже збагатилися! Ви

[‡] **3:19** 3:19 Див. Йов 5:13. **§ 3:20** 3:20 Див. Пс. 93:11. ***** **4:2** 4:2 Буквально: щоб були знайдені вірними. [†] **4:3** 4:3 Буквально: людський день. [‡] **4:7** 4:7 Або: Що ти маєш такого, чого тобі не подаровано? І якщо подаровано, чому вихваляєшся тим, ніби воно не подароване?

почали царювати без нас! І хоч би дійсно почали царювати, щоб і ми царювали разом із вами! ⁹ Адже я думаю, що Бог поставив нас, апостолів, останніми в черзі, як призначених для смерті на арені, бо ми стали видовищем § для світу, ангелів та людей. ¹⁰ Ми безумні заради Христа, а ви ж мудреці в Христі! Ми слабкі, а ви сильні! Ви в пошані, а ми знеславлені! ¹¹ І досі ми відчуваємо голод та спрагу, ходимо в лахмітті, зносимо побої, не маємо житла, ¹² виснажуємося, працюючи важко своїми руками. Коли нас проклинають, ми благословляємо; нас переслідують, а ми терпимо; ¹³ коли нас ганьблять, ми підбадьорюємо. Ми стали наче сміття для світу, наче нечистоти для всіх дотепер.

¹⁴ Я пишу вам це не для того, щоб осоромити вас, а для того, щоб наставити як моїх любих дітей. ¹⁵ Навіть якби ви мали десять тисяч наставників, батьків у вас небагато. Адже я породив вас у Христі Ісусі через Добру Звістку. ¹⁶ Тож закликаю вас: станьте моїми послідовниками*! ¹⁷ Тому я послав вам Тимофія, мою улюблену та вірну дитину в Господі. Він нагадає вам мої шляхи в Христі Ісусі, так як я навчаю повсюди, у кожній церкві. ¹⁸ Деякі загордилися, наче б я не мав прийти до вас. ¹⁹ Але, якщо Господь забажає, я скоро прийду до вас і побачу не тільки слова, а й силу тих, що загордилися. ²⁰ Адже Боже Царство не в слові, а в силі. ²¹ Чого бажаєте: щоб я прийшов до вас із палицею чи з любов'ю та духом лагідності?

5

---

§ 4:9 4:9 Або: театром. * 4:16 4:16 Буквально: наслідувачами.

Суд над розпустою

¹ Ходять чутки, що між вами чиниться розпуста, та ще й така, якої немає навіть серед язичників: хтось із вас живе з дружиною свого батька. ² А ви загордилися замість того, щоб сумувати й усунути з-поміж вас того, хто вчинив таке? ³ Хоча я й відсутній тілом, але присутній духом і вже осудив того, хто таке вчинив: ⁴ коли ви зберетеся разом в ім'я нашого Господа Ісуса Христа, в єдності з моїм духом та силою Господа нашого Ісуса, ⁵ передайте таку людину сатані на знищення плоті, щоб його дух був врятований у День Господа.

⁶ Недобре ваше вихваляння! Чи ви не знаєте, що трохи закваски заквашує все тісто? ⁷ Позбудьтеся старої закваски, щоби бути новим тістом, без закваски*, яким ви і є. Адже наша Пасха, Христос, був принесений у жертву. ⁸ Тому святкуймо не зі старою закваскою й не із закваскою розпусти й зла, а з опрісноками† щирості та істини.

⁹ Я писав вам у листі, щоб ви не зв'язувалися з розпусниками, ¹⁰ але не взагалі з розпусниками цього світу, чи жадібними людьми, чи здирниками, чи ідолопоклонниками, інакше ви мали б вийти з цього світу. ¹¹ Натомість я написав вам не зв'язуватися з тим, хто зветься братом, але є розпусником, жадібним до наживи, ідолопоклонником, наклепником, п'яницею або шахраєм. З такою людиною навіть не їжте!

¹² Бо навіщо мені судити тих, хто зовні? Хіба ви не маєте судити тих, хто всередині? ¹³ Сторонніх же судитиме Бог. «Виженіть лихого з-поміж себе!»‡

---

* **5:7** 5:7 Буквально: прісім. † **5:8** 5:8 Коржі, спечені з прісного тіста, тобто без дріжджів. ‡ **5:13** 5:13 Див. Повт. 17:7; 19:19; 21:21; 22:21, 24; 24:7.

6

Вирішення суперечок

¹ Чи наважується хтось з-поміж вас, маючи суперечку з іншим, судитися в неправедних, а не у святих? ² Чи ви не знаєте, що святі будуть судити світ? Якщо ж світ буде судимий через вас, то хіба ви не спроможні судити більш незначні справи? ³ Хіба ви не знаєте, що ми будемо судити ангелів? Чи не тим більше життєві справи? ⁴ Ви ж, коли маєте вирішити якісь життєві справи, призначаєте суддями тих, хто не з церкви. ⁵ Я кажу це вам на сором. Невже серед вас немає нікого мудрого, хто міг би розсудити між своїми братами? ⁶ Натомість брат судиться з братом, та ще й перед невіруючими!

⁷ Насправді те, що ви судитеся одне з одним, – це вже ганьба. Чому б вам краще не стерпіти несправедливості? Чому б вам краще не зазнати шкоди? ⁸ А ви самі творите несправедливість і обманюєте, та ще й братів! ⁹ Хіба ви не знаєте, що несправедливі не успадкують Царства Божого? Не обманюйтеся: ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні катаміти, ні гомосексуалісти, ¹⁰ ні грабіжники, ні жадібні до наживи, ні п'яниці, ні наклепники, ні шахраї не успадкують Царства Божого. ¹¹ І такими були деякі з вас. Але ви були очищені, освячені та виправдані в ім'я Господа Ісуса Христа та через Духа нашого Бога.

Статева розпуста

¹² «Усе мені дозволено», але не все йде на користь. «Усе мені дозволено», але ніщо не повинно володіти мною! ¹³ «Їжа – для шлунка, і шлунок – для їжі», але Бог знищить і те, і друге. Бо тіло не для розпусти, а для Господа, і Господь – для тіла. ¹⁴ Адже Бог через

Свою силу воскресив Господа й нас воскресить. ¹⁵ Чи ви не знаєте, що ваші тіла – частини *тіла* Христа? Тож як я можу взяти те, що належить Христові, та віддати розпусниці? Не бути цьому! ¹⁶ Чи ви не знаєте, що той, хто єднається з розпусницею, стає з *нею* одним тілом? Адже сказано: «І будуть двоє одним тілом».* ¹⁷ А той, хто єднається з Господом, стає з *Ним* одним духом.

¹⁸ Тікайте від статевої розпусти! Кожен гріх, який чинить людина, є поза тілом, але хто чинить розпусту, грішить проти власного ж тіла. ¹⁹ Чи, може, ви не знали, що ваше тіло – це храм Святого Духа, Який у вас, Якого ви отримали від Бога, і що ви не належите собі? ²⁰ Адже ви куплені за *високу* ціну. Тож тепер прославляйте Бога у вашому тілі та у вашому дусі, які належать Богові.

7

Проблеми, пов'язані зі шлюбом

¹ Тепер про те, що ви писали: «Добре, якщо чоловік не торкається жінки». ² Однак через *небезпеку* статевої розпусти нехай кожен чоловік має свою дружину й кожна *жінка* нехай має свого чоловіка.* ³ Нехай чоловік віддає належне дружині, а дружина – чоловікові. ⁴ Не дружина володіє своїм тілом, а чоловік. Так само не чоловік володіє своїм тілом, а дружина. ⁵ Не уникайте одне одного, хіба що за спільною згодою, тимчасово, щоб присвятити себе посту та молитві. І знову будьте разом, щоб сатана не спокусив вас через вашу нестриманість. ⁶ Але я кажу вам це як поступку, а не як наказ. ⁷ Мені б хотілося,

---

* **6:16** 6:16 Див. Бут. 2:24. * **7:2** 7:2 Тобто живе в подружній близькості зі своїм чоловіком або дружиною.

щоб усі люди були такими, як я, але кожен має свій дар від Бога: в одного – такий, у другого – інший.

⁸ Неодруженим і вдовам кажу: краще, якби вони залишилися, як я. ⁹ Проте якщо вони не можуть стриматись, то нехай одружаться, адже краще одружитися, аніж розпалюватися бажанням.

¹⁰ А одруженим наказую, *точніше* не я, а Господь: дружина не повинна розлучатися з чоловіком.

¹¹ А якщо й розлучиться, то нехай залишиться неодруженою або примириться з чоловіком. І чоловікові не слід розлучатися з дружиною.

¹² Іншим же кажу я, а не Господь: якщо якийсь брат має невіруючу дружину й вона згідна жити з ним, то нехай не розлучається з нею. ¹³ Також якщо якась жінка має невіруючого чоловіка, який згідний жити з нею, то нехай не розлучається з ним. ¹⁴ Адже невіруючий чоловік освячується через дружину, а невіруюча дружина освячується через чоловіка[†]. Інакше ваші діти були б нечисті, а тепер вони святі.

¹⁵ Але якщо невіруючий розлучається, то нехай розлучається. У таких випадках брат чи сестра не зв'язані. Бог покликав вас до миру. ¹⁶ Звідки знаєш, жінко, чи не врятуєш свого чоловіка? І звідки знаєш, чоловіче, чи не врятуєш своєї дружини?

Життя в новому статусі

¹⁷ Нехай кожен поводитьься, як наказав Господь, і так, як покликав Бог. Так я навчаю в усіх церквах.

¹⁸ Був хтось обрізаний, коли був покликаний? Нехай не стає необрізаним! Був хтось необрізаний, коли був покликаний? Нехай не стає обрізаним! ¹⁹ Обрізання – це ніщо, так само як і необрізання – це ніщо.

[†] **7:14** 7:14 Або: брата.

Головне – це зберігання Божих заповідей. ²⁰ Нехай кожен залишається в тому покликанні, в якому був покликаний.

²¹ Ти був покликаний, будучи рабом? Не переймайся! Але якщо можеш стати вільним, скористайся нагодою. ²² Адже раб, покликаний у Господі, – вільний у Господі. Так само й той, хто був покликаний як вільний, є Христовим рабом. ²³ Ви куплені за високу ціну, тож не ставайте рабами людей. ²⁴ Брати, нехай кожен залишається перед Богом у такому стані, в якому був покликаний.

Неодружені та вдови

²⁵ Щодо незайманих, то я не маю жодного наказу від Господа, але скажу свою думку як той, хто помилуваний Господом і гідний довіри. ²⁶ Я вважаю, що з огляду на теперішні утиски, людині краще залишитися так, як є. ²⁷ Ти зв'язаний з дружиною? Не шукай розв'язання‡! Не зв'язаний з дружиною? Не шукай дружини! ²⁸ Але якщо ти й одружишся, то не згрішиш. І якщо незаймана вийде заміж, також не згрішить. Однак вони матимуть земні страждання, а я намагаюся вас уберегти від них. ²⁹ Брати, я маю на увазі, що час скоротився. Відтепер ті, хто має дружину, нехай будуть як ті, хто її не має; ³⁰ а ті, хто плаче, нехай будуть як ті, хто не плаче; ті, хто радіє, – як ті, хто не радіє; ті, що купують, – як ті, хто нічим не володіє; ³¹ і ті, хто користується світом, – як ті, хто не користується ним, адже образ цього світу минає.

³² Я бажаю, щоб у вас не було турбот. Неодружений турбується про Господне, як догодити Господеві. ³³ А одружений турбується земним, як догодити дружині, ³⁴ і він поділений. Незаміжня жінка й дівчина

---

‡ 7:27 7:27 Або: розлучення.

турбуються про Господне, щоб бути святими тілом і духом. А заміжня турбується про світське: як догодити чоловікові. ³⁵ Я кажу це для вашої користі, а не для того, щоб обмежити вас, щоб ви гідно й завзято служили Господеві без відволікання.

³⁶ Але якщо хтось вважає, що поводиться неповажливо щодо своєї дівчи[§], і вона в зрілих літах і повинна так залишитись, нехай робить, як хоче, він не згрішить. Нехай одружаться. ³⁷ Хто ж без будь-якого примусу стоїть непохитний у своєму серці, може контролювати власні бажання й вирішив у своєму серці зберегти свою діву, чинить добре. ³⁸ Отже, хто видає заміж свою діву, добре робить, а хто не видає заміж своєї дівчи, робить краще.

³⁹ Жінка зв'язана зі своїм чоловіком, доки він ще живий, але якщо чоловік засне*, вона вільна одружитися, з ким бажає, аби лише в Господі. ⁴⁰ Проте, на мою думку, вона буде блаженнішою, якщо залишиться, як є. Думаю, що і я маю Божого Духа.

8

Про їжу, яка була принесена в жертву ідолам

¹ А тепер щодо того, що принесено в жертву ідолам: ми знаємо, що «всі маємо знання». Проте знання робить гордим, а любов збудовує. ² Якщо хтось думає, що він щось знає, то він нічого не знає так, як належить знати. ³ А якщо хтось любить Бога, той був пізнаний Ним.

⁴ Отже, стосовно їжі, принесеної в жертву ідолам, ми знаємо, що «у світі ідол – це ніщо» і що «немає іншого Бога, крім Єдиного». ⁵ І навіть якщо є на землі

---

§ 7:36 7:36 Або: незайманої дівчини. * 7:39 7:39 Тобто помре.

чи в небі так звані «боги», адже існує багато «богів» і багато «володарів», ⁶ то для нас є лише один Бог – Отець, з Якого все *походить* і для Якого *існуємо* ми, і лише один Володар* – Ісус Христос, через Якого все й через Якого ми.

⁷ Але не в усіх є це знання. Деякі, призвичаївшись до ідолів, ще й досі їдять так, наче *споживають* ідолоські жертви, а їхнє сумління, будучи слабким, опоганюється. ⁸ Однак не їжа приведе нас до Бога. Ми не стаємо гіршими, якщо не їмо, і не стаємо кращими, якщо їмо.†

⁹ Але будьте уважними, щоб якимось чином ваше право не стало каменем спотикання для слабких.

¹⁰ Адже якщо хтось побачив, що ти, маючи пізнання, споживаєш їжу в ідолоському храмі, хіба його слабке сумління не заохотить їсти те, що принесене ідолам?

¹¹ Отже, через твоє знання загине слабкий брат, за якого помер Христос. ¹² Коли грішите таким чином проти братів і вражаєте їхнє слабке сумління, то грішите проти Христа.

¹³ Тому якщо їжа змушує мого брата спіткнутися, то повік не їстиму м'яса, щоб не змушувати мого брата спіткнутися.

9

Апостольські права

¹ Хіба я не вільний? Хіба я не апостол? Хіба я не бачив Ісуса, нашого Господа? Хіба ви не моє діло в Господі? ² І навіть якщо для інших я не апостол, то я *апостол* для вас, адже ви є підтвердженням* мого апостольства в Господі!

---

* **8:6** 8:6 Або: Господь. † **8:8** 8:8 Або: Ми нічого не втрачаємо, якщо не їмо, і нічого не набуваємо, якщо їмо. * **9:2** 9:2 Або: печаттю.

³ Це моя відповідь[†] тим, що судять мене. ⁴ Хіба ми не маємо права їсти та пити? ⁵ Хіба не маємо права взяти з собою сестру – віруючу дружину, як інші апостоли, брати Господа та Кифа? ⁶ Чи це тільки я та Варнава не маємо права не працювати?

⁷ Який воїн служить за власний рахунок? Хто садить виноградник і не їсть з його плодів? Або хто випасає отару та не п'є її молока? ⁸ Чи я лише людському це кажу? Хіба Закон не каже так само? ⁹ Адже в Законі Мойсея написано: «Не зав'язуй рота волів, що молотить»[‡]. Хіба це про волів турбується Бог? ¹⁰ Чи Він каже про нас? Адже для нас написано, що той, хто оре, повинен орати з надією, і той, хто молотить, повинен молотити з надією, що отримає частину врожаю.

¹¹ Якщо ми посіяли між вами духовні блага, хіба то велика справа, коли ми пожнемо ваші матеріальні?

¹² Якщо інші мають на вас право, то хіба ми не більше?

Проте ми не скористалися цим правом, а зносимо все, щоб у чомусь не перешкодити Христовій Добрій Звістці. ¹³ Хіба не знаєте, що ті, хто працює в Храмі, їдять їжу з Храму, а ті, хто служить при жертovníку, отримують частку з жертovníка? ¹⁴ Так само й Господь наказав, щоб ті, хто звіщає Добру Звістку, жили з Доброї Звістки. ¹⁵ Але я нічим з цього не скористався. І я не написав цього, щоб так сталося мені. Бо мені було б краще померти, ніж щоб хтось усунув мою причину для похвали!

¹⁶ Адже якщо я проповідую Добру Звістку, то це для мене не причина для похвали, а обов'язок, покладений на мене. І горе мені, якщо не буду звіщати Доброї Звістки! ¹⁷ Якщо роблю

[†] 9:3 9:3 Або: відсіч, захист. [‡] 9:9 9:9 Див. Повт. 25:4.

це добровільно, то маю винагороду. А якщо недобровільно, то виконую доручене мені служіння.

18 Тож у чому моя винагорода? У тому, що, проповідуючи Добру Звістку, я проголошую її[§] безплатно й не використовую мого права в Добрій Звістці.

19 Будучи вільним від усіх, я підкорив себе всім, щоби здобути багатьох. **20** Для юдеїв я був як юдей, щоби здобути юдеїв. Для тих, хто під Законом, я був як під Законом, – хоча сам я не під Законом, – щоби здобути тих, хто під Законом. **21** Для тих, хто без Закону, я був як той, що без Закону, – хоча я не живу без закону Бога, бо живу під законом Христа, – щоби здобути тих, хто без Закону. **22** Для слабких став слабким, щоби здобути слабких. Був усім для всіх, щоби неодмінно спасти деяких. **23** Усе роблю заради Доброї Звістки, щоби бути її співучасником.

Потреба в самодисципліні

24 Хіба ви не знаєте, що на арені біжать усі учасники, а винагороду отримує лише один? Тож біжіть так, щоби виграти. **25** Кожен, хто бере участь у змаганнях, стримується в усьому. Вони це роблять, щоби отримати тлінний вінок, ми ж *біжимо* заради нетлінного. **26** Тому я не біжу безцільно та не б'ю кулаками, ніби в повітря, **27** а виснажую своє тіло та підкоряю його собі, щоби, проповідуючи Добру Звістку, самому не стати непридатним*.

10

Приклади з історії народу Ізраїля

§ 9:18 9:18 Буквально: Добру Звістку. дискваліфікованим.

* **9:27** 9:27 Або:

¹ Адже я б не хотів, брати, щоб ви не знали, що всі наші прабатьки були під хмарою, усі проходили через море ² та всі були хрещені в Мойсея у хмарі та в морі, ³ усі їли ту саму духовну їжу ⁴ й усі пили той самий духовний напій, бо пили зі Скелі, Яка йшла за ними; а Скелею був Христос. ⁵ Але Бог не уподобав більшості з них, тож їхні тіла були розсіяні в пустелі.

⁶ Усе це сталося для нашого прикладу, щоб ми не були тими, хто прагне зла, як прагнули вони. ⁷ Не ставайте ідолопоклонниками, як деякі з них, адже написано: «Народ сів їсти й пити, а потім встали й почали веселитися»*. ⁸ Не піддаваймося розпусті, як піддалися розпусті деякі з них, через це одного дня їх полягло двадцять три тисячі. ⁹ Не випробовуймо Христа†, як зробили деякі з них та були вбиті зміями. ¹⁰ І не нарікайте, як нарікали деякі з них та були знищені Згубником.

¹¹ Це трапилось з ними для нашого прикладу та було написано для того, щоб попередити нас, кого досягнуло сповнення віків. ¹² Тож хто вважає, що стоїть, нехай пильнує, аби не впав! ¹³ Вас не спіткало жодне випробування, яке б не було людським. Але вірний Бог, Який не дозволить вам бути випробуваними понад те, що ви можете витримати‡, а разом із випробуванням підготував і шлях для виходу, щоб ви могли витримати.

Жертви, принесені ідолам, і Господня Вечеря

¹⁴ Тому, любі мої, тікайте від ідолопоклонства! ¹⁵ Кажу вам як мудрим: самі судіть, що кажу! ¹⁶ Хіба Чаша благословення, яку ми благословляємо, не є

---

* **10:7** 10:7 Див. Вих. 32:6. † **10:9** 10:9 У деяких рукописах: Господа. ‡ **10:13** 10:13 Або: надміру вашої сили.

спільністю з кров'ю Христа? Хіба хліб, який ламаємо, не є спільністю з Христовим тілом? ¹⁷ Оскільки хліб один, то ми, хоч нас і багато, становимо одне тіло, бо всі розділяємо один хліб.

¹⁸ Подивіться на Ізраїль за тілом: хіба ті, що їдять жертви, не є спільниками жертовника? ¹⁹ Тож що я маю на увазі? Чи принесене в жертву ідолам має якесь значення або чи якийсь ідол має значення? ²⁰ Ні, але я маю на увазі, що жертви язичників принесені демонам, а не Богу. Я не хочу, щоб ви були спільниками демонів! ²¹ Ви не можете пити чаші Господа й чаші демонів! Не можете бути спільниками столу Господнього та столу демонів! ²² Чи хочемо викликати Господні ревності? Хіба ми сильніші за Нього?

Усе на славу Бога

²³ «Мені все дозволено», але не все йде на користь. «Мені все дозволено», але не все збудовує. ²⁴ Нехай кожен шукає не свого блага, а блага іншого.

²⁵ Їжте все, що продається на м'ясному ринку, ні про що не розпитуючи задля власного сумління, ²⁶ адже «Господеві належить земля і все, що її наповнює» §. ²⁷ Якщо хтось із невіруючих запросить вас до столу й ви забажаєте прийти, то їжте все, що вам подадуть, ні про що не розпитуючи задля власного сумління. ²⁸ Але якщо хтось вам скаже: «Це було принесене в жертву ідолам!», тоді не їжте заради нього та заради сумління.* ²⁹ Я кажу не про ваше сумління, а про сумління іншого. Адже чому моя свобода має визначатися сумлінням іншого? ³⁰ Якщо

---

§ 10:26 10:26 Див. Пс. 23:1. * 10:28 10:28 Деякі рукописи повторюють фразу: «Земля – Господня і все, що на ній».

я їм із вдячністю, то чому б мені бути зневаженим через те, за що я подякував?

³¹ Отже, чи ви їсте, чи п'єте, чи робите щось – усе робіть на славу Бога. ³² Не ставайте каменем спотикання ні для юдеїв, ні для язичників, ні для Церкви Божої, ³³ як і я в усьому всім догоджаю, не шукаючи не своєї користі, але *користі* багатьох, щоб вони отримали спасіння.

11

¹ Будьте моїми послідовниками, як і я наслідую Христа.

Про покривання голови

² Хвалю вас за те, що ви в усьому згадуєте мене та дотримуетесь настанов так, як я вам їх передав.

³ Проте я хочу, щоб ви знали: Головою кожного чоловіка є Христос, головою жінки – чоловік, а Головою Христа – Бог. ⁴ Кожен чоловік, що молиться або пророкує з покритою головою*, ганьбить свою

Голову. ⁵ І кожна жінка, що молиться або пророкує з непокритою головою, ганьбить свою голову, бо для неї це те саме, що бути з поголеною головою.

⁶ Адже якщо жінка не покриває голови, то нехай і обстрижеться! Але якщо для жінки соромно бути обстриженою чи поголеною, то нехай покривається!

⁷ Чоловік, будучи образом і славою Бога, не повинен покривати голову, а жінка – це слава чоловіка. ⁸ Адже не чоловік *походить* від жінки, але жінка – від чоловіка, ⁹ і не чоловік був створений для жінки, але жінка – для чоловіка. ¹⁰ Тому жінка повинна мати на голові *знак* влади заради ангелів.

---

* **11:4 11:4** Або: маючи щось на голові.

11 Однак у Господі – ні чоловік без жінки, ні жінка без чоловіка. 12 Бо як жінка – від чоловіка, так і чоловік – через жінку, але все *походить* від Бога.

13 Судіть самі: чи годиться жінці молитися Богу непокритою? 14 Хіба сама природа речей не вчить вас, що для чоловіка ганебно мати довге волосся, 15 а якщо жінка має довге волосся, то це слава для неї? Бо волосся дано їй замість покривала. 16 Якщо ж хтось бажає посперечатися, то ні ми, ні Божі церкви такого звичаю не маємо.

Щодо Господньої Вечері

17 Даючи вам ці настанови, я не хвалю вас, бо ви збираєтеся разом не на користь, а на шкоду. 18 Передусім я чую, що коли ви збираєтеся разом у церкві, то між вами існують розділення, і я частково цьому вірю. 19 Звісно, так треба, щоб між вами були різні угруповання, аби виявилися перевірені†. 20 Коли ви збираєтеся разом, ви не споживаєте Вечері Господньої, 21 адже, перш ніж споживати її, кожен їсть свою вечерю, тож хтось голодує, а хтось напивається. 22 Хіба ви не маєте домів, щоб їсти й пити? Чи, може, ви зневажаєте церкву Божу та хочете осоромити тих, що не мають нічого? Що мені вам сказати? Похвалити вас? За це я вас не похвалю.

23 Адже я прийняв від Господа те, чого вас навчив: Господь Ісус у ніч, коли був зраджений, узяв хліб 24 та, подякувавши, розламав і дав їм, кажучи: **«Це є тіло Моє для вас. Чиніть це на згадку про Мене»**. 25 Так само після вечері взяв і чашу, кажучи: **«Ця чаша – Новий Завіт у Моїй крові. Кожного разу, як п'єте її, чиніть це на згадку про Мене»**. 26 Адже щоразу, коли

---

† **11:19** 11:19 У значенні: ті, що були перевірені, виявилися справжніми віруючими.

ви їсте цей хліб і п'єте з цієї чаші, ви звіщаєте смерть Господа, поки Він не прийде.

27 Той, хто їстиме цей хліб і питиме цю чашу недостойно, буде винний перед тілом та кров'ю Господа. 28 Нехай людина перевірить себе й лише потім їсть із хліба та п'є з чаші.

29 Адже хто їсть і п'є негідно, не розрізняючи тіла Господнього, їсть і п'є на власний осуд. 30 Тому серед вас багато слабких і хворих, та чимало тих, що сплять‡.

31 Але якби ми перевіряли самих себе, то не були б судимі. 32 Проте коли Господь нас судить, то Він повчає§ нас, щоб ми не були судимі разом зі світом.

33 Тож, брати мої, збираючись, щоб їсти, чекайте одне одного. 34 Якщо хтось голодний, то нехай їсть вдома, щоб ви не збиралися для суду. Про інше я роздам указівки, коли прийду.

12

Духовні дари

1 Брати, я б не хотів, щоб ви були необізнані щодо духовних дарів. 2 Ви знаєте, що коли ви були ще язичниками, то були ведені до німих ідолів, ніби хтось тягнув вас. 3 Тому запевняю вас, що ніхто, говорячи в Дусі Божому, не каже: «Ісус проклятий», і ніхто не може сказати: «Ісус – Господь», хіба тільки через Святого Духа.

4 Є різні дари, але той самий Дух, 5 і служіння є різні, але той самий Господь, 6 є також різні дії, але той самий Бог, Який творить* усе й в усіх. 7 Кожному

---

‡ 11:30 11:30 У цьому контексті це слово може бути метафорою смерті. § 11:32 11:32 Або: дисциплінує. * 12:6 12:6 Або: діє.

дається прояв Духа для спільної користі. ⁸ Одному через Духа дається слово мудрості, іншому – слово пізнання за тим самим Духом, ⁹ іншому – віра тим самим Духом, іншому – дари зцілення тим самим Духом, ¹⁰ іншому – сили *робити* чудеса, іншому – пророцтво, іншому – розрізнення духів, іншому – різні мови†, а ще іншому – тлумачення мов. ¹¹ Усе це робить один і той самий Дух, даючи кожному окремо, як Він хоче.

Одне тіло – багато частин

¹² Бо як тіло одне і має багато частин, а всі частини тіла, хоч їх і багато, є одним тілом, так само і з Христом. ¹³ Адже всі ми хрещені в одному Дусі, щоби бути одним тілом: чи юдеї, чи греки, чи раби, чи вільні – усі ми напоєні одним Духом. ¹⁴ Бо тіло складається не з однієї частини, а з багатьох.

¹⁵ Якби нога сказала: «Оскільки я не рука, то не належу тілу», хіба через це не належала б до тіла? ¹⁶ І якби вухо сказало: «Оскільки я не око, то не належу тілу», хіба через це не належало б до тіла? ¹⁷ Якби все тіло було оком, то де був би слух? Якби все тіло було слухом, то де був би нюх?

¹⁸ Правда в тому, що Бог розмістив частини, кожду з них, у тіло так, як Він того захотів. ¹⁹ Та якби всі були одною частиною, то де було б тіло? ²⁰ А так тіло одне, проте частин багато.

²¹ Не може око сказати руці: «Ти мені не потрібна», і тим більше голова своїм ногам: «Ви мені не потрібні». ²² Навпаки, ті частини тіла, які здаються слабшими, насправді значно потрібніші, ²³ і ті, що, на нашу думку, не такі почесні, ми цінуємо більше. Тож наші непристойні частини тіла одержують більше

---

† **12:10** 12:10 Або: говоріння різними мовами.

уваги, ²⁴ а пристойні цього не потребують. Але Бог склав тіло так, що дав більше пошани тим, кому її бракує, ²⁵ щоб у тілі не було розділення, але щоб усі частини однаково піклувалися одна про одну. ²⁶ Якщо одна з частин страждає, то всі частини страждають разом із нею; якщо одна з частин у пошані, то всі частини радіють разом із нею.

²⁷ Ви – Христове тіло, і кожен окремо є Його частиною. ²⁸ Бог призначив у церкві першими апостолів, другими пророків, третіми вчителів, потім дива, потім дари зцілення, допомоги, управління, різні мови‡. ²⁹ Хіба всі є апостолами? Хіба всі є пророками? Хіба всі є вчителями? Хіба всі є чудотворцями? ³⁰ Хіба всі мають дари зцілення? Хіба всі розмовляють мовами? Хіба всі перекладають? ³¹ Прагніть же більших дарів.

І я покажу вам неперевершений шлях.

13

Гімн любові

¹ Якби я розмовляв людськими та ангельськими мовами, але не мав би любові, то був би як мідний гонг, що відлунює, або кимвал, що бряжчить. ² І якби я мав дар пророцтва та розумів усі таємниці й знання, і якби мав таку віру, що міг би гори пересувати, але не мав би любові, – то я ніщо. ³ І якби я роздав усе своє майно й віддав власне тіло на спалення, але не мав би любові, то не матиму жодної користі.

⁴ Любов терпляча, любов лагідна, вона не заздрить, не вихваляється, не зазнається. ⁵ Не поводитьсь непристойно, не шукає власної вигоди, не гнівається, не задумує лихого. ⁶ Не радіє з неправди, а радіє

---

‡ 12:28 12:28 Або: говоріння різними мовами.

істині. ⁷ Завжди захищає, завжди вірить, завжди сподівається, завжди все перетерпить.

⁸ Любов ніколи не згасає. Хоча пророцтва закінчатся, мови припиняться, а пізнання зникне.

⁹ Адже ми знаємо частково й пророкуємо частково,

¹⁰ але коли прийде те, що досконале, то часткове припиниться. ¹¹ Коли я був дитиною, то говорив як дитина, розумів як дитина й думав як дитина. А коли я став чоловіком, то позбувся того, що дитяче.

¹² Адже зараз ми бачимо, наче в дзеркалі*, нечітко, тоді ж побачимо віч-на-віч. Зараз розумію частково, а тоді пізнаю повністю, як і я був пізнаний повністю.

¹³ Нині ж залишаються ці три: віра, надія та любов. Але найбільшою з них є любов.

14

Дар мови та пророцтва

¹ Прагніть любові, ревно бажайте духовних дарів, а особливо пророкування. ² Адже той, хто говорить іншою мовою, говорить не до людей, а до Бога, бо ніхто його не розуміє, і він духом* говорить таємниці. ³ А той, хто пророкує, говорить до людей для збудування, підбадьорення та втіхи. ⁴ Той, хто говорить мовою, збудовує самого себе, а той, хто пророкує, збудовує церкву. ⁵ Я бажав би, щоб усі з вас говорили іншими мовами, але більше – щоб пророкували. Той, хто пророкує, більший за того, хто

---

* **13:12** 13:12 У часи Павла ця аналогія була дуже зрозумілою для коринфян, адже саме в Коринфі вироблялися найкращі дзеркала з відполірованої бронзи. Звісно, вони не передавали чіткого зображення.

* **14:2** 14:2 Або: Духом. Може матися на увазі або дух людини, або Дух Божий.

говорить *іншими* мовами, хіба що хтось перекладає, щоб церква отримала духовне збудування.

⁶ Тепер, брати, якщо я прийду до вас, говорячи *іншими* мовами, чим принесу вам користь, якщо не говоритиму через одкровення, або через пізнання, або через пророцтво, або через повчання? ⁷ Бо й неживі предмети, що мають звучання, – чи то сопілка, чи то арфа[†], – якщо не видають різних звуків, то як хтось дізнається, що на них грається? ⁸ Адже якщо сурма видасть невиразний звук, то хто готуватиметься до бою? ⁹ Так само й ви: якщо язиком скажете незрозуміле слово, то як вас хтось зрозуміє? Будете говорити на вітер. ¹⁰ Звісно, у світі є багато всяких мов, і жодна з них не є беззмістовною. ¹¹ Тож якщо я не розумію значення тієї мови, то буду чужинцем[‡] для того, хто говорить, а він буде чужинцем для мене. ¹² Так само й ви: якщо вже сповнені ревності щодо духовних дарів, то намагайтеся мати їх вдосталь для збудування церкви.

¹³ Тому той, хто говорить *іншою* мовою, нехай молиться, щоб *умів її* перекласти. ¹⁴ Адже якщо я молюся *іншою* мовою, то мій дух молиться, а розум безплідний. ¹⁵ Що ж мені робити? Я молитимуся духом, але молитимуся й розумом, також я співатиму духом, але співатиму й розумом. ¹⁶ Адже якщо ти дякуєш *лише* духом, то хіба може на твої слова подяки казати «амінь» той, хто не розуміє, що ти кажеш? ¹⁷ Ти добре дякуєш, але інший не збудується. ¹⁸ Я дякую Богові за те, що розмовляю мовами більше, ніж усі ви, ¹⁹ але в церкві краще скажу

[†] **14:7** 14:7 Це слово може стосуватися багатьох видів струнних інструментів, а не лише арфи. [‡] **14:11** 14:11 Або: варваром.

п'ять слів власним розумом, щоб навчити інших, аніж тисячу слів *іншими мовами*.

²⁰ Брати, не будьте дітьми в думках! Навпаки, будьте немовлятами щодо зла, а в думках будьте дорослими. ²¹ У Законі написано:

«Іншими мовами
та через інші вуста

буду промовляти до цього народу,

але й тоді не послухають, – каже Господь».[§]

²² Отже, мови – це знак не для віруючих, а для невіруючих. Пророцтво ж не для невіруючих, а для віруючих. ²³ Тож коли вся церква збереться разом і всі говоритимуть *іншими мовами*, але зайдуть прості люди або невіруючі, хіба вони не назвуть вас божевільними? ²⁴ Проте якщо ви всі пророкуватимете й зайде хтось невіруючий або недосвідчений, то всі його викриватимуть та осуджуватимуть. ²⁵ Тоді виявляться таємниці його серця, а він впаде ниць та поклониться Богу, кажучи: «І справді, між вами Бог!»

Порядок у поклонінні

²⁶ Як же тоді бути, брати? Коли збираєтесь разом і в кожного з вас є псалом, повчання, одкровення, мова, переклад, – нехай усе буде на збудування церкви. ²⁷ Якщо хтось говорить *іншою мовою*, то нехай по черзі говорять двоє, щонайбільше троє, а один перекладає. ²⁸ А якщо немає перекладача, то такі нехай мовчать у церкві та говорять до себе та до Бога. ²⁹ Нехай двоє або троє пророків говорять, а всі інші розмірковують. ³⁰ Якщо ж іншому, який сидить, прийшло одкровення, то перший нехай мовчить. ³¹ Адже всі ви можете пророкувати по черзі, щоб

---

§ 14:21 14:21 Див. Іс. 28:11.

усі навчалися та втішалися. ³² І духи пророків підкорюються пророкам, ³³ адже Бог – Бог не безладу, а миру. Як і в усіх церквах святих, ³⁴ жінки повинні мовчати в церкві, адже їм не дозволено говорити, а лише підкорятися, як і говорить Закон. ³⁵ Якщо ж вони бажають чогось навчитися, то нехай спитають вдома у своїх чоловіків, адже соромно для жінки говорити в церкві. ³⁶ Хіба від вас походить Боже Слово? Чи лише вас досягнуло?

³⁷ Якщо хтось думає, що він пророк або духовно наділений, то нехай зрозуміє, що те, про що я пишу вам, – це заповідь Господа. ³⁸ А коли хтось цього не визнає, то і його не визнають.* ³⁹ Отже, брати мої, ревно бажайте пророкувати та не забороняйте інших мов. ⁴⁰ Нехай усе буде пристойно й організовано.

15

Воскресіння Христа

¹ Брати, я доношу до вашого відома Добру Звістку, яку я вам звістив, яку ви отримали та в якій ви стоїте. ² Нею ви також будете спасенні, якщо дотримуєте слова, яке я вам звістив; інакше ви повірили даремно. ³ Адже найперше я передав вам те, що й сам отримав: Христос помер за наші гріхи згідно з Писанням, ⁴ був похований і воскрес третього дня згідно з Писанням, ⁵ і явився Кифі, а потім дванадцятьом. ⁶ Після того Він явився одночасно понад п'ятистам братам, більшість з яких живе й досі, а деякі заснули. ⁷ Потім Він явився Якову, а згодом – усім апостолам. ⁸ А після всіх, наче якомусь недоноскові, явився мені.

---

* **14:38** 14:38 Деякі рукописи містять такі слова: А коли хтось не визнає, то хай не визнає.

⁹ Адже я найменший з апостолів, не достойний називатися апостолом, оскільки переслідував Божу Церкву. ¹⁰ Та благодаттю Божою я є тим, ким є. Його благодать щодо мене не була марною, бо я працював більше за них усіх; утім, не я, а Божа благодать, що зі мною. ¹¹ Отже, чи я, чи вони, ми так проповідуємо, і ви так повірили.

Воскресіння з мертвих

¹² Якщо про Христа проповідується те, що Він воскрес з мертвих, то як деякі з вас кажуть, що не існує воскресіння з мертвих? ¹³ Якщо не існує воскресіння з мертвих, тоді й Христос не воскрес. ¹⁴ А якщо Христос не воскрес, то наше проповідування даремне, як і ваша віра даремна. ¹⁵ І виявляється, що ми брехливі свідки Божі, адже ми свідчимо, що Бог воскресив Христа, Якого насправді не воскресив, якщо дійсно мертвих не можна воскресити. ¹⁶ Адже якщо мертвих не можна воскресити, то й Христа Бог не воскресив, ¹⁷ а якщо Він не воскресив Христа, то ваша віра марна, і ви досі перебуваєте у ваших гріхах. ¹⁸ Тому й ті, що померли в Христі, загинули*. ¹⁹ Якщо ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, то ми найжалюгідніші з усіх людей!

²⁰ Правда в тому, що Христос дійсно воскрес із мертвих. Він – первісток серед тих, що заснули. ²¹ Адже як через людину прийшла смерть, так і через Людину прийшло воскресіння з мертвих. ²² Як в Адамі всі вмирають, так і в Христі всі оживуть†, ²³ але кожен у своєму порядку: Христос – перший плід, а потім, коли Він повернеться, ті, хто Йому належить. ²⁴ Тоді настане кінець, коли Він передасть Царство Богу Отцю, знищивши всяке начальство, усяку владу

---

* **15:18** 15:18 Або: втрачені. † **15:22** 15:22 Або: будуть оживлені.

та силу. ²⁵ Бо Він має царювати доти, доки не покладе під ноги всіх Своїх ворогів. ²⁶ Останній ворог, якого буде знищено, – це смерть. ²⁷ Адже «Він усе підкорив Йому під ноги». ‡ І коли говориться, що все було підкорене, то ясно, що це за винятком Того, Хто підкорив усе Христу §. ²⁸ Коли Христу все буде підкорено, тоді й Сам Син підкориться Тому, Хто все підкорив Йому, щоби Бог був усім в усіх.

²⁹ Інакше що робитимуть ті, що приймають хрещення за мертвих? Якщо мертві взагалі не воскресають, то чому хрестяться заради них? ³⁰ І чому ми маємо повсякчас наражатися на небезпеку? ³¹ Я щодня перед лицем смерті. І це правда, як і те, брати*, що я пишаюся вами в Христі Ісусі, Господі нашому. ³² Якщо я лише з людських міркувань боровся з дикими звірами в Ефесі, то яка мені від того користь? Якщо мертві не воскресають, то «їжмо і пиймо,

бо завтра помремо» †.

³³ Не вводьте себе в оману:

«Лихе товариство псує добрі звичаї» ‡.

³⁴ Отямтеся, як належить, та не грішіть, бо є деякі, що не мають пізнання Бога. Кажу це на ваш сором.

Воскресіння в тілі

³⁵ Але хтось питає: «Як воскресають мертві? В якому тілі прийдуть?» ³⁶ Нерозумний! Те, що ти сієш, не оживе, якщо спочатку не помре. ³⁷ І ти сієш не тіло, яке настане, а звичайне зерно § пшениці чи чогось

‡ 15:27 15:27 Див. Пс. 8:7. § 15:27 15:27 Буквально: Йому.

* 15:31 15:31 У деяких рукописах цього слова немає. † 15:32 15:32 Див. Іс. 22:13. ‡ 15:33 15:33 Тут Павло цитує Менандра, одного з давньогрецьких комедіографів.

§ 15:37 15:37 Або: насіння.

іншого. ³⁸ Проте Бог дає йому тіло за Своїм бажанням; і кожному насінню – своє власне тіло. ³⁹ Не всяке тіло однакове: одне тіло у людей, інше у тварин, інше у птахів, інше у риб.

⁴⁰ Існують тіла небесні й тіла земні. Але в небесних слава одна, а в земних – інша. ⁴¹ У сонця одна слава, у місяця інша слава, а в зірок ще інша, і зірка від зірки відрізняється славою.

⁴² Так само й з воскресінням із мертвих. Тіло сіється в тлінні, але воскресає в нетлінні. ⁴³ Сіється в ганебності, але воскресає в славі. Сіється в слабкості, але воскресає в силі. ⁴⁴ Сіється в земному тілі, але воскресає духовним тілом. Якщо існує земне тіло, то існує й духовне. ⁴⁵ Так і написано: «Перша людина, Адам, став живою душею»*. Останній Адам – духом, що дає життя. ⁴⁶ Але перший не духовний, а тілесний; потім – духовний. ⁴⁷ Перша людина – із землі, земна, а друга Людина – з неба. ⁴⁸ Якою є земна людина, такими є й інші земні, і Якою є небесна Людина, такими є й інші небесні. ⁴⁹ І як ми носили образ земного†, так само носитимемо й образ небесного.

⁵⁰ Брати, я кажу про те, що тіло й кров не можуть успадкувати Божого Царства, як і тлінне не успадковує нетлінного. ⁵¹ Ось розкажу вам таємницю: не всі ми заснемо, але всі будемо змінені – ⁵² умиєть, і оком не змигнеш, при останній сурмі. Вона засурмить – і мертві воскреснуть нетлінними, а нас буде змінено. ⁵³ Адже тлінне має зодягнутися в нетлінність і смертне – у безсмертність. ⁵⁴ Коли тлінне зодягнеться в нетлінність і смертне – у безсмертність, тоді сповниться слово, що було написано:

---

* **15:45** 15:45 Див. Бут. 2:7. † **15:49** 15:49 Або: пороху.

«Смерть поглинута перемогою».‡

⁵⁵ «Смерте, де твоя перемога?

Смерте, де твоє жало?»§

⁵⁶ Жало смерті – це гріх, а сила гріха – це Закон.

⁵⁷ Але подяка Богові, Який дає нам перемогу через нашого Господа Ісуса Христа.

⁵⁸ Тому, мої улюблені брати, будьте непохитними, стійкими, завжди відзначайтеся в Господньому ділі, знаючи, що ваша праця в Господі не даремна.

16

Збирання пожертвувань

¹ А щодо збирання пожертв для святих, то робіть так само, як я наказав церквам із Галатії: ² першого дня тижня нехай кожен із вас відкладає щось, збираючи відповідно до своїх можливостей, щоб, коли я прийду, не треба було збирати пожертвувань.

³ А коли прибуду, то тих, кого ви визнаєте гідними, пошлю з листом віднести ваш дар у Єрусалим. ⁴ Якщо ж і мені треба буде туди піти, то вони підуть зі мною.

Плани подорожей

⁵ Я прибуду до вас, коли пройду Македонію, бо проходитиму Македонію. ⁶ Можливо, пробуду у вас якийсь час або навіть перезимую, щоб потім ви провели мене, куди б я не йшов. ⁷ Адже цього разу я не хочу побачити вас лише мимохідь, а сподіваюсь якийсь час пробути з вами, якщо дозволить Господь. ⁸ А до П'ятдесятниці я пробуду в Ефесі, ⁹ бо переді мною були відкриті широкі двері для плідного служіння, хоча противників багато.

---

‡ 15:54 15:54 Див. Іс. 25:8. § 15:55 15:55 Див. Ос. 13:14.

¹⁰ Якщо прийде Тимофій, дивіться, щоб йому серед вас було нічого боятися, бо він, як і я, виконує діло Господнє. ¹¹ Тому нехай ніхто його не зневажає. Проведіть його з миром, щоб він прибув до мене, оскільки я чекаю його разом із братами.

¹² А щодо брата Аполлоса, то я дуже просив його прийти до вас із братами, але йому не хотілося приходити зараз. Він прийде, як буде нагода.

Привітання та заохочення

¹³ Пильнуйте, стійте у вірі, будьте мужні та сильні!
¹⁴ Нехай між вами все робиться з любов'ю.

¹⁵ Закликаю вас, брати: ви знаєте, що дім Стефана – перший плід Ахаї* і що вони віддали себе служінню святим, ¹⁶ підкорюйтеся таким і всім, хто служить разом із ними й важко працює.

¹⁷ Радію через прибуття Стефана, Фортуната й Ахаїка, бо вони заповнили вашу відсутність ¹⁸ і заспокоїли мій та ваш дух. Цінуйте таких.

¹⁹ Церкви з Азії вітають вас. Акила та Прискілла щиро вітають вас у Господі разом із їхньою домашньою церквою. ²⁰ Усі брати вітають вас. Вітайте одне одного святим цілунком.

²¹ Привітання написано моєю, Павловою, рукою.
²² Якщо хтось не любить Господа, нехай буде проклятий! Марана та!† ²³ Нехай благодать Господа Ісуса буде з вами! ²⁴ Моя любов з усіма вами в Христі Ісусі. Амінь.

---

* **16:15** 16:15 Римська провінція зі столицею в Коринфі. † **16:22**
16:22 У перекладі з арамейської: Прийди, Господи!

Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською
The New Testament and Psalms in Ukrainian language:
Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською
copyright © 2022 Biblica, Inc.

Language: Українська (Ukrainian)

Contributor: Biblica, Inc.

Новий Завіт і Книга Псалмів, Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською™
© 2022 Biblica, Inc.

New Testament and Psalms, Biblica® Open New Ukrainian Translation™
Copyright © 2022 by Biblica, Inc.

«Biblica» (Бібліка) є товарним знаком, зареєстрованим у бюро патентів та торгових марок США компанією «Biblica, Inc.» Використовується з дозволу.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Новий Завіт і Книга Псалмів, Бібліка ® Відкрита Новий Переклад Українською™
© 2022 Biblica, Inc.

New Testament and Psalms, Biblica® Open New Ukrainian Translation™
Copyright © 2022 by Biblica, Inc.

«Biblica» (Бібліка) є товарною знакою зареєстрованою в бюро патентів та торгових марок США компанією «Biblica, Inc.» Використовуються з дозволу.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 19 Apr 2023

68eb76bb-3f7e-5394-ae2f-83de54389ca2